

stillet et saadant Forslag som det, der her er Tale om.

Jeg forstaaer ogsaa Højre saaledes, at det ikke vil være med til de tolv af Landstingsmændene ved Forholdstalsvalg valgte Landstingsmænd. Heller ikke her skal efter Udtalelser, vi har set fra Højremænd og i mange Blade, være tilstrækkelig Garanti for, at der vælges indsigtsfulde og sagkyndige Folk. Man maa huske paa, hvem disse tolv kommer i Stedet for; de kommer i Stedet for de tolv kongevalgte, og man maa først erindre, at der er ikke den Begrænsning med Hensyn til Valget af de tolv Landstingsmænd, som skal vælges, at de skal have været Medlemmer af Rigsdagen før. Man kan nu risikere, at det bliver Politikens Invalider, Politikens Veteraner, de faldne og besejrede paa Slagmarken, der vælges; man kunde frygte, at Landstinget blev en Remise for de udrangerede. Naturligvis, naar jeg ser hen til mine tolv kongevalgte Kolleger, ved jeg, at Tilfældet behøver ikke at være det. Men man kan ikke benægte, at der i det nuværende Forhold er en Begrænsning, som man kommer over ved Regeringens Forslag. Man kan tænke paa, hvorledes det gik for nogle Aar siden, da den nuværende højtærede Formand for Folketinget var Konseilspræsident. Da havde han nogle, som han med sit milde Udtryk betegnede som „kedelige Uheld“. Men hvis han havde haft en videre Horisont — jeg mener en videre Horisont for at vælge Landstingsmænd —, havde han maaske kunnet undgaa disse kedelige Uheld. Naar jeg betragter mine ærede tolv kongevalgte Kolleger, kan jeg ikke andet end at føle stor Sympati, og naar jeg hørte det ærede 10de kongevalgte Medlem (Enevold Sørensen) anbefale det Forslag, hvorved han selv udslettes, synes jeg, at man maa vide det ærede Medlem Tak for den Sikkerhed, hvormed han begik sin lille Harakiri. Forholdet er med de tolv kongevalgte Landstingsmænd, at de er som Oldtidens Gladiatorer, de kan gaa forbi den højtærede Konseilspræsident og hilse ham med Raabet: „Hil dig Cæsar, vi, som skal dø, bøjer os for dig“. Men disse kongevalgte Landstingsmænd er valgte alle, naturligvis ogsaa paa Grund af Indsigt og Sagkundskab, men

alle som Politikere, og saa længe Højre har eksisteret, har Højre valgt Højremænd, og man har aldrig set Højre vælge andet end Højremænd til kongevalgte Landstingsmænd. Men naturligvis var de sagkyndige. Her var et kongevalgt Medlem af dette Ting, som aldrig nogen Sinde, saa længe han sad her, oplod sin Røst i nogen Forhandling, og efter min Erfaring og efter andres Udsagn til mig er der heller aldrig i noget Udvalg faldet en eneste Ytring fra ham om nogen som helst Sag. Han gemte fortræffeligt over den Indsigt og Sagkundskab, som ganske sikkert havde været Grunden til, at hans Partifæller satte ham ind i dette høje Ting. Men desuden kan jeg af Højres Saga erindre, at meget for-tjenstfulde og udmærkede Mænd, Højres ypperste Førere, sjældne, Intelligenser blev skudte til Side som umulige og taabelige, naar de ikke lystrede Kommando. Jeg kan godt nævne Navne: Andræ og Krieger. Da Andræ rejste sig mod Provisorieaarenes Politik — ingen hørte paa ham. Og da Krieger ikke fjøede sig, satte man ham ud af Rigsretten. Mon Grunden dertil var den, at han ikke var sagkyndig nok? Nej, Højre maa tale sagte, meget sagte om Forbindelsen mellem Politik og Sagkundskab.

Overfor Regeringens Forslag staaer altsaa det, som Højre kalder et Forhandlingsgrundlag. Ja, det er jo muligt, at det er et Grundlag til at slaa af paa. Det ser mere ud til at være et Grundlag til at slaas paa, et Kampgrundlag. Det slog mig, da jeg hørte den ærede Ordfører for Højre tale i en Tone, som var det en Ligtale ved Landstingets aabne Grav, det slog mig, at der var en anden end han, der burde have ført Ordet. Ja, ganske sikkert, han er den aktive og flittige Ordfører for Højre og en meget anset Kommunemand og derfor maaske efter sine Partifællers Mening særlig skikket til at bevise Umuligheden af at hente Landstingsmænd fra Kommunerne. Men jeg vilde dog have fundet det paa en vis Maade rimeligt, om det havde været — jeg tør vel nævne hans Navn, fordi jeg tænker paa hans historiske Personlighed, ikke paa hans Medlemsstilling — det ærede 4de kongevalgte Medlem, forhenværende Konseilspræsident Estrup, der havde ført Ordet her i Dag for at forsvare dette Lands-